

5. Földvári A.-Pantó G.: Bányageológiai megfigyelések Borsabányán, az Aranyos-Beszterce völgy és Gyergyótölgyes környékének érc-előfordulásain és néhány más erdélyi ásványlelőhelyen. Földt. Int. Évi jelentései. 1941. (Nyomás alatt.)
6. Földvári A.-Pantó G.: A radnai havasok csillámelőfordulásai. Földt. Int. Évi jelentései. 1942. (Nyomás alatt.)
7. Graton, L.C.: The Hydrothermal Depth-zones. Lindgren volume 181-197.
8. Graton, L. C.: The Nature of Ore-forming Fluid. Econ. Geol. 35. 197. 1940.
9. Kräutner T.: Das Kristalline Massiv von Rodna (Ostkarpathen). Anuarul Inst. Geol. al Rom. XIX. 164—292. 1938.
10. Niggli, P.: Ore Deposits of Magmatic Origin. New York 1929.
11. Papp K.: A Magyar Birodalom vasérc- és kőszénkészlete. M. kir. Földt. Int. kiadv. 1916.
12. Paul, K. M.: Grundzüge der Geologie der Bukowina. Jahrbuch d. kk. Geol. Reichsanst. 26. 261—330. 1876.
13. Ramdohr, P.: Fortschritte auf dem Gebiete der Lagerstättenkunde. Fortschritte d. Min. Krist. u. Petr. 22. 105—184. 1937.
14. Ross, C. S., Fenner, C. N., Bowen, N. L. & Schaller, W. T.: Physical-Chemical Factors in the Development of a Deep-seated Type of Ore Deposit. Lindgren volume 56—151.
15. Rozlozsnik P.: A »Macskamező« típusú vas-mangánércek elterjedése Erdélyben. Földt. Közl. 49. 21—43. 1919.
16. Schneiderhöhn, H.: Lehrbuch der Erzlagerstättenkunde. Berlin. 1942.
17. Schneiderhöhn, H.-Ramdohr, P.: Lehrbuch der Erzmikroskopie. Berlin. 1931.
18. Szádeczky-Kardoss E.: Vorläufiges über den Kristallinitätsgrad der Eruptivgesteine und seine Beziehungen zur Erzverteilung. Mitt. d. berg- u. hüttenm. Abt. an der kgl. ung. Palatin-Joseph-Univ. für techn. u. Wirtschaftswiss. XIII. 251—272. 1941.
19. Szádeczky-Kardoss E.: Erzverteilung und Kristallinität der Magmagesteine im innerkarpathischen Vulkanbogen. Ibidem, XIII. 273—306. 1941.
20. Vendl Miklós: Die Technisch wichtigen Mineralschätze Ungarns. Ibidem, X. 1938.
21. Walter, B.: Die Erzlagerstätten der südlichen Bukowina. Jahrbuch d. k. geol. Reichsanst. 26. 343—426. 1876.

HOZZÁSZÓLÁSOK.

Vitális István: A bemutatott táblázat szerint az aranytartalom átlagban 5—50 g/t, ami igen nagy aranytartalmat jelent, ha tekintetbe vesszük, hogy a háború előtt Magyarországon az olyan érctelep, amely 5 g/t aranyat tartalmazott, annak termelése rentábilis volt. Az ilyen adatok azonban a mintavétel körülményeinek a megadása nélkül nem lehetnek becslésnek az alapjai. Meg kell adni ugyanis, hogy a megvizsgált minta, egy teljes részpróba átlaga, vagy pedig csak a tiszta szfalerit és pirit aranytartalmára vonatkozik, így ha a közölt adatokba a meddő nincs beleszámítva, az egész gyöngye minőséget is jelenthet.

Érdekes volna megtudni, hogy ha az érctelér elhagyja a dacitot és a palába jut, miként változik meg, mert például Selmecbányán, amint azt a Hozzászóló személyesen is látta, hol az érctelérekek szintén részint dacitban vannak, kijutva a dacitból, érctartalmuk elvesztik; az ottani bányász-kifejezés szerint »elseprűsödnek«.

Pantó Gábor: A közölt elemzések teljes telérszélességből, de nem vágatszélességből vett részpróbákra vonatkoznak. A magas aranytartalmú telérszék mindössze 20 cm vastagságúak.

A telérek folytatódását a kristályospalában Cotta adatai alapján említette, feltárások híján azt megfigyelni nem tudta.